

Olv.: Ez 17,22-24 – 2Kor 5,6-10 – Mk 4,26-34
Példabeszéd a mustármagról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! ***Ez a világ az Isten kertje!***

Az elmúlt vasárnap tíz zsenge palántát palántáztunk ki ebbe a kertbe, tíz kicsi gyermeket, akiket annak idején megkereszteltünk. Az elmúlt vasárnap elsőáldozók voltak és ***elkezdődött egy új életük***. Kérjük Isten segítségét az ő számukra, hogy élni tudjanak mindig Isten kegyelmével, hogy a bennük elkezdődött isteni élet valóban kiteljesedjen.

Két milliárd keresztény van Jézus nevére megkeresztelve a világban. Jó lenne, ha jobban látszódná a világban, hogy itt vagyunk. Kérjük a magunk számára is az Isten kegyelmét, mi, akik idősebbek vagyunk, fiatalok, középkorúak, öregek, hogy ez az isteni élet valóban legyen jelen ebben a világban. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Most következnek azok a percek, amikre a mai evangélium utolsó mondata felszólít vasárnap minden papot, amikor az evangéliumot felolvassa, hogy az embereknek megmagyarázza a felolvasott üzenet értelmét. Ez nem azt jelenti, hogy akik hallgatják, azok nem értenek ebből semmit. Az apostolok is meghallgatták Jézus tanítását, de azért otthon megkérdezték, mit akartál vele mondani, mi volt az értelme? Most otthon vagyunk, magunk között vagyunk, mint egy család: ***mondom az értelmét***.

Az ember veti a magot, de az élet fölülről való!

Azt hallottuk, hogy az ember veti a magot. Nagyon lényeges. Aztán jön egy fordulat: a mag pedig ***magától*** terem. A görög Szentírásban még kifejezőbb, mert ezt a „magától” szót azzal fejezi ki, amit mi is használunk és nem is gondolunk arra, hogy az görög szó: ***automate, automatikusan***.

***Tehát az ember veti a magot,
a mag pedig magától, automatikusan terem:
harmincszorosan, hatvanszorosan, százszorosan.***

A mai vasárnap nagyon fontos üzenete: - használjuk ezt a fogalmat, amit a szentmise bevezetőjében mondtam, - ***hogy ez a világ az Isten kertje!*** De nem paradicsom, azt elvesztettük. Istent elfeledő emberek áztatnak bennünket, hogy azért készítünk majd paradicsomot magunknak. Az élet nem egészen így működik, mert az élet Ura ezt másképpen gondolta. Az ember veti a magot:

***Emberé a munka, Istené az áldás!
Az ember teszi a dolgát, de az élet fölülről való!***

Jézus példabeszédekben beszélt, hogy az emberek jobban és könnyebben értsék az igazságot. Ezek a példabeszédek talán mesékre is hasonlíthatnak. A mesék világából, ha kölcsönveszünk motívumokat, akkor azt mondhatnám, hogy az élet meseszerű, mert bizonyos értelemben

minden az ölünkbe pottyán. Ahogy a gyerekeknek mondjuk a meséket is. A gyerekek fantáziájában ez úgy csapódik le, hogy valamiképpen az ember ölébe hullik az, amire vágyakozik, amit szeretne.

***Ha igazán őszinték vagyunk, akkor így is van,
mert az ember vet, de hogy mi lesz az eredménye, azt nem tudjuk!***

Nemcsak arra gondolok, amik most Észak- Olaszországban történtek, földrengések, házak dőltek össze, sajnos még embereket is maguk alá temettek. Vagy az elmúlt napokban vártuk az esőt, de jött a jég is és elverte a termést. Ember a magvető.

De vajon az élet csodája, hogy van bent a magban?

Pár évvel ezelőtt az egyik ókori piramist fölnyitották, ott több ezer éves magot találtak a tároló edényben. Elvetették és kikelt. *Értjük?* Az ember maximum azt tudja tenni, hogy belemarkol a magba és kiszórja a földbe. Az embernek van dolga, mert a magnak elő kell készíteni a talajt. Ez az ember dolga! De utána: automate - ***magától*** terem a mag.

Pár héttel ezelőtt, amikor Jordániában jártam, megdöbbenve hallottam és láttam is, hogy a gabonamagot, amit elvetettek, szinte kövek közé szórták és csodálatos kalászkok teremnek. A betakarítása egészen másképpen történik, mint nálunk. Amit még hallottam, hogy sohasem trágyáznak. Ezen egészen megdöbbentem.

Isten Igéje bennünk is „magától” terem, ez a kegyelem!

Isten Igéjét is magnak mondjuk. Jézus az ő szavait is magnak mondja. Ő a nagy Magvető! Ezek a magok a lelkünkbe hullnak. Ezek az igazság magvai!

***Ezeknek a magoknak a sorsa:
az emberi szabadságnak és az isteni kegyelemnek
valami csodás keveréke folytán hoznak termést!***

Akár kétségbe is eshetnénk, ahogy említettem kétmilliárd embert kereszteltek meg Jézus nevével, a Szentháromságra. És a termés? Az emberi szabadság és az isteni kegyelem titka, mert az embernek egy lehetősége, egy feladata van, hogy előkészítse a lelkét. Vannak történések is a világban, amik segítenek az embernek abban, hogy előkészítse lelkét az isteni igazság befogadására. Aztán az összes többi? Hogy terem?

***Igen is, itt is igaz, hogy bennünk is magától terem ez a mag!
De ezt a „magától” így hívjuk: kegyelem!***

Befogadhatjuk mi az Isten igazságait, de ha az Isten kegyelme nem működik bennünk, akkor nem lesz termés. Mi a kegyelem? Ez az a másik élet, amit mindenképpen tudomásul kellene vennünk, mert amikor Jézus az Isten országáról beszél, akkor a másik életről beszél! Mi emberek, akik az Isten kertjében élünk, ami nem paradicsom, Isten azt akarja, hogy mi ebben a világban a kegyelem révén egy Isten akarata szerinti életet éljünk.

***A kegyelem nem más, mint az, hogy az ember eljutott odáig,
hogy teljes egészében,
minden az Isten szeretetének a függvénye!***

Ha én érteni akarom az életet, ha én nem akarok elsüllyedni ebben a világban, reménytelenségben, sikertelenségben, szerencsétlenségekben, kudarcokban, akkor - ahogy hallottuk, - reménykedjünk mindenk ellenére! Ez csak annak az embernek sikerül, aki tudja azt, hogy minden azon múlik, hogy az ember eljut-e lelkileg odáig, hogy a mi emberi életünk Isten szeretetének a függvénye.

***Ha eljutok odáig, hogy tudom,
hogy az Isten szeret és az Istennek fontos vagyok,
akkor bármi történhet velem, akkor mindenk fölé emelkedem!
Akkor magától, ettől az isteni szeretettől áthatottan van termés!***

Mindenk ellenére mégis van béke, mégis van egyetértés, mégis van jóindulat, mégis csak örülhetünk egymásnak! Ez a földről való élet. Az Isten országáról való gondolkodás ezt jelenti.

Példázat a zsidó nép megsegítéséről

Amilyen példázatokot hallottunk, azok ezt az igazságot támasztották alá. A zsidók a babiloni fogságban vannak kétségbeejtő helyzetben. Jön Ezekiel próféta és azt mondja, hogy a cédrus csúcsáról egy kicsi ágat letép az Isten, a kertész és elviszi az ígért földjére, ott elülteti és hatalmas cédrus lesz belőle. Cédrus jelentése: az Isten fája. Nem véletlenül szerepel ez a példázat. Vagyis, az Isten hazaviszi az ő népét, elülteti és lesz jövője, akkor is, ha most kétségbeejtő a helyzete.

A másik példázat rólunk szól

A másik példázatot a magvetőről és a mustármagról hallottuk. Az rólunk szól, akik Jézusból élünk, abból a Jézusból, akit tökéletes kudarc ért ebben a világban, de a műve folytatódik, mert Jézus föltámadt! Jézus meghívja Pétert. Jézus meghívja Sault. Ők viszik a magot, viszik Isten igazságait és ma van kereszténység.

***Minden azon múlik, hogy ezt a belülről való életet,
ezeket az isteni igazságokat miképpen vagyunk képesek
az emberi szabadságunk és az isteni szeretet csodájaképpen magunkévá tenni!
Ezen fordul meg a világ sorsa!***

Azt látjuk, válságok vannak az egész világon, mindig voltak, mindig lesznek. Ma a válság globális, mert összezsugorodott a világ az ismeretek révén és így lehet egy marokra fogni, mint ahogy a régi Szentírásban a földgolyót tartottuk a kezünkben. Ahogy Szent István király a földalmát tartja. Pár ember mozgat bennünket. Az ő kezükből csak az Isten szeretetével tudunk kiszabadulni. Ez nem biztos, hogy azt jelenti, hogy gazdagok leszünk. Ez nem biztos, hogy azt jelenti, hogy az e világi problémáink mind megoldódnak, de megmarad az emberi arcunk. Isten semmi többet nem ígért, csak ennyit, hogy mi az ő fiaiként élhetjük az életünket egymással őszinte kapcsolatban, egymással igaz szeretetben, nagylelkűen, megbocsátóan.

***Mindenki hozza a maga Istentől kapott adottságait
és ha ezt mind idehozzuk egymás javára, egymás örömére,
akkor nem hiába születünk!***

A mai vasárnapnak ez az üzenete. Az ember magvető, de a mag **magától** terem. Az ember befogadja az Isten Igéjét, - ha befogadja – és ez az Ige az Isten szeretetéből táplálkozik. Ha ez sikerül, akkor **magától** változik meg minden. Nem a mi erőlködésünk, nem attól függően, hogy mennyire akarok jó lenni, meg tudok jó lenni, **hanem az Isten szeretete cselekszik!**

Befejezésül Kozma Atya felolvasta Reményik Sándor versét.
Címe: Kegyelem. Pontosan erről az igazságról szól.

Reményik Sándor: Kegyelem

Először sírsz.
Azután átkozódsz,
Aztán imádkozol,
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék erődet,
Akarsz, eget ostromló akarattal,
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak, mindegy, mindhiába.
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától - megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erőre, akarat, kétségbeesés, bűnbánat,
Hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétált szembe veled,
S olyan közel jön, szépen, mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától - megszűnik a vihar,
Akkor – magától - minden elcsitul,
Akkor - magától - éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy – magától - friss gyümölcs terem.
Ez a – magától, - ez a kegyelem!

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ahogy említettem az igehirdetésben is, nekünk az a dolgunk, hogy mindannyian hozzuk azokat az ajándékokat, amiket onnan fölülről kaptunk, az életünket, az életünk kibontakoztatott ajándékait. Ha ezt mi keresztények komolyan vesszük, akkor egy hatalmas erkölcsi erő jelenik meg a világban. Ezzel nem tud mit kezdeni az e világi hatalom, mindegy, hogy az gazdasági hatalom, politikai hatalom, vagy bárminek nevezhető. Kérjük a jó Istent és az áldása is ebben segítsen bennünket, hogy amink van, ami kibontakozott bennünk Isten segítségével, azt az emberek javára fordítsuk.

+ **Á L D Á S** +